

РЕШЕНИЕ

№ 2007

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 27.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **15** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от Д. Ш., с ЛНЧ [ЕГН], роден в Р. М., чрез пълномощника си адв. Б. жалба срещу Заповед № 3286з-4539/18.11.2019 г. на директора на ГД „Национална полиция“, МВР, с което е отказано снемането на полицейската регистрация № 20593/07.03.2006 г., извършена в 01 РУ на СДВР, на жалбоподателя.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като я счита за постановено при съществени нарушения на материалния закони. Твърди, че със заявление поискал от ответника директора на ГД „Национална полиция“, МВР да снесе полицейската му регистрация № 20593 от м.03.2006 г., която била за извършено от него престъпление по чл. 194, ал.1 НП, за което било образувано НОХД № И-712/2006 г. Делото е приключило с одобрено от съда споразумение. Твърди, че неправилно органа се е позовал на чл. 68 ЗМВР за да постанови отказа от снемане на регистрацията, тъй като в разпоредбата никъде не е посочено, че реабилитацията не е основание за снемане на полицейската регистрация. Доколкото с реабилитация се заличават последиците от осъждането, то и следва да се заличи и полицейската регистрация, доколкото тя предшества осъждането. Счита, че не може да се приеме, че е една административна мярка, каквато е полицейската регистрация, може да се прилага неограничено във времето за постигане целите на наказателно преследване. Моли за отмяна на заповедта и връщане на преписката на ответника с указания за заличаване.

В съдебно заседание, проведено на 27.03.2020 г., чрез пълномощника си адв.

Б., поддържа жалбата и моли за отмяна на оспореното решение. Посочва, че съгласно чл.18 ЗМВР, МВР събира и обработва огромен обем от информация, която може да предостави съгласно чл. 26 и на други органи, в това число физически лица. Обхвата на тези данни е посочен в чл.26. В чл.68 ЗМВР е посочено режим за т.нар. полицейска регистрация, която е предмет на настоящото дело. Тази регистрация е по-различна от общия режим на събиране и обработка на данни. Редът за събиране, определен от 2014г. и в ЗМВР. За настоящото дело важен е въпроса за срока на съхраняване на данните на жалбоподателя. С редакцията на ЗМВР, публикуван 2014 г., били изключени възможности, които съществували при старата редакция на закона, която била много по-демократична и защитавала интересите на гражданите. Сегашната редакция на чл.68 урежда една пожизнена регистрация, която създава определени проблеми. Тази редакция не е съобразена с Регламента 679/16г., където в чл.1 е казано, че с него се защитават основни права и свободи на физическите лица. Редакцията на чл.68 е доста по-рано и не е съобразена с този регламент, а по силата на изрична разпоредба на регламента той има пряко действие. Съгласно този регламент обработваните данни следва да бъдат законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин събирани и съхранявани. Данните по този случай са обработвани през 2006 г. От 2006 г. насетне по делото е видно, че за това лице няма никаква информация, която представлява интерес за органите на МВР. Въпреки това, тези данни стоят. В заповедта, в която се отказва заличаването на тези данни се сочи само чл. 68, ал.6, където в случай на реабилитация, на давност и други, не са посочени като основание за заличаване и това е аргумента на заповедта. Смята, че сегашната редакция на чл.68 ЗМВР не е съобразена с Регламент 679 от 2016г. Смята, че обработката и съхраняването на лични данни във формата на полицейска регистрация в МВР не е законосъобразна и би следвало да бъде заличена, поради което моли за отмяна на акта.

Ответникът – директора на ГД „Национална полиция“ е представил административната преписка във връзка с оспореното решение. Не е изразил становище по същество на жалбата.

В съдебно заседание, чрез пълномощника си, юк Р., оспорва жалбата. Посочва, че заповедта е издадена при спазване на процесуалните предпоставки. Представените по делото доказателства от жалбоподателя доказват единствено, че към настоящия момент няма наказателни дела по отношение на жалбоподателя. Полицейската регистрация обаче е извършена във връзка с извършено престъпление, за което на жалбоподателя е наложено наказание „лишаване от свобода“. Представено е свидетелство за съдимост, в което не е отразено осъждането, тъй като е настъпила реабилитация, която обаче не е основание за снемане на полицейската регистрация. Цитираният от жалбоподателя Регламентът е неприложим в случаите, когато данните се обработват във връзка с наказателни производства. Приложима е директива 2016/680 на Европейския парламент и на съвета от 27.04.2016 г. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В представена по делото писмена защита, ответния орган, чрез пълномощника си юк Р. излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. Снемането на полицейска регистрация се извършва на основания, посочени в чл. 68, ал.6 ЗМВР, а реабилитацията не е предвидена като основание за снемане на регистрацията. Посочва, че въведените данни на жалбоподателя в информационните фондове на МВР във връзка с полицейската регистрация, се достъпват само от лица, чиято

функционална компетентност налага това, което е гаранция за защита на правата му. Моли за отхвърляне на жалбата.

СГП не взима становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 328600-33545/11.07.2019 г. Д. Ш., с ЛНЧ [ЕГН] е поискал от директора на ГД НП, към МВР да снее полицейската регистрация на лицето по ЗМ 1053/2006 г., 01-во РУ-СДВР-20593/2006 г.

Към заявлението е приложил определение от 08.04.2010 г. на СРС по н.ч.д. № 14276/2009 г., с което състав на СРС е оставил без уважение молбата на жалбоподателя за съдебна реабилитация, поради настъпила пълна реабилитация по чл. 88а НК.

Във връзка с искането е направена справка в 01 РУ-СДВР, от която е установено, че в 01 РУ-СДВР има извършена полицейска регистрация № 20593/07.03.2006 г. за деяние по чл. 194, ал.1 НК-кражба, по ЗМ № 1053/2006 г.

От СРП е получена информация, че досъдебното производство по ЗМ № 1053/2006 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр.пр. № 11886/2006 г. по описа на СРП е приключило с внесено в СРС споразумение за решаване на делото в досъдебното производство. Със споразумението, страните са се споразумели на Д. Ш. да му бъде наложено наказание лишаване от свобода за срок от 11 м., което изтърпяване да бъде отложено по реда на чл. 66 НК за срок от три години. С протоколно определение от 10.03.2006 г., постановено по н.о.х.д. № И-712/2006 г. по описа на СРС, споразумението е одобрено. От изготвено свидетелство за съдимост рег. № 13009/17.07.2019 г., издадено от СРС се установява, че Д. Ш. е осъждат четири пъти, както следва:

По н.о.х.д. № 590/2000 г. по описа на районен съд Б., приключило с решение № 857/27.11.2000 г., е осъден за престъпление по чл. 194, ал.3 НК, като на основание чл. 78А НК, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1 000 лв.

По н.о.х.д. № 627/2005 г. по описа на СРС, приключило със споразумение, жалбоподателят е осъден за престъпление по чл. 194, ал.1 НК, като му е наложена глоба в размер на 700 лв. Жалбоподателят е реабилитиран за това престъпление на основание чл. 86, ал.1, т.3, вр. чл. 82, ал.1 НК.

По н.о.х.д. № И-172/2006 г. по описа на СРС приключило със споразумение, жалбоподателят е осъден за престъпление по чл. 195, ал.1, т.7, вр. чл. 194, ал.1 НК на 11 месеца лишаване от свобода, изтърпяването на което наказание е отложено за срок от три години. Жалбоподателят е реабилитиран на основание чл. 88, ал.1 НК.

По н.о.х.д. № 10226/2006 г. по описа на СРС, жалбоподателят е осъден за престъпление по чл. 343Б, ал.1, като му е наложено наказание пробация. Жалбоподателят е реабилитиран на основание чл. 88, ал.1 НК.

Изготвено е предложение, рег. № 513р-86016/28.10.2019 г. от директора на СДВР до директора на ГД НП-МВР, с което е предложено да се издаде заповед, с която да се откаже снемането на полицейската регистрация № 20593/2006 г., извършена по преписка ЗМ № 1053/2006 г. по описа на 01 РУ-СДВР, поради липса на основание по чл. 68, ал.6 ЗМВР.

Въз основа на събраните доказателства и изготвеното предложение, началника на ГД

НП е издал процесната заповед № 3286з-4539/18.11.2019 г., с която е отказал снемането на полицейската регистрация № 20593/2006 г., извършена по преписка ЗМ № 1053/2006 г. по описа на 01 РУ-СДВР на Д. Ш.. Мотивите за това са, че прекратяването на делото при сключване на споразумение не е сред лимитативно изброените основания за снемане на полицейската регистрация по чл. 68, ал.6 ЗМВР, вкл. при настъпила реабилитация.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 09.12.2019 г., чрез адв. Б..

По делото е представена Заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, с която директора и зам.-директора на ГП „Национална полиция“ са оправомощени да издават заповеди за снемане или отказ от снемане на полицейска регистрация.

Към жалбата Д. Ш. е представил документи, удостоверяващи завършено средно образование и придобита професионална квалификация от жалбоподателя.

В хода на съдебното производство жалбоподателят представи в съда свидетелство за съдимост рег. № 159/10.01.2020 г., в което е посочено, че Д. Ш., с ЕГН [ЕГН] не е осъждан.

Видно от удостоверение рег. № И-40280/30.12.2019 г., издадено от НСС, няма данни срещу жалбоподателя да има повдигнати обвинения по неприключили наказателни производства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е заповед № 3286з-4539/18.11.2019 г., с която началника на ГД НП е отказал снемането на полицейската регистрация № 20593/2006 г., извършена по преписка ЗМ № 1053/2006 г. по описа на 01 РУ-СДВР на Д. Ш..

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като именно той е подал заявлението за снемане на полицейската регистрация и е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годен за оспорване административен акт.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 68, ал.6 ЗМВР, съгласно която разпоредба искането за заличаване се отправя до администратора на личните данни, в случая това е министъра на вътрешните работи и се сменя въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица, в случая директора на ГД НП. Със Заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. администраторът на лични данни - министъра на вътрешните работи е оправомощил директора и зам.-директора на ГП „Национална полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ от снемане на полицейска регистрация. В случая оспорената заповед е издадена от началника на ГД НП, при надлежно оправомощаване от администратора на личните данни, поради което не е основание за отмяна на решението на това основание. Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма и е обективиран като заповед съгласно специфичното правило, установено в чл. 68, ал.6 ЗМВР. Заповедта съдържа всички

изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 АПК, включително фактическите и правни основания за постановления отказ за снемане на полицейската регистрация. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Посочен е издателя на акта, поводът по който се издава, а именно подадено от жалбоподателя заявление за снемане на регистрацията, фактическите установявания във връзка със заявлението, получени при извършени проверки в съответните институции, както и мотивите, поради които се отказва снемането на регистрацията, адресата на акта. Заповедта е издадена при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяната ѝ. Настоящият съдебен състав поддържа мнението, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Производството е иницирано от жалбоподателя, който с редовно подадено заявление е поискал снемане на полицейска регистрация № 20593/2006 г., извършена по преписка ЗМ № 1053/2006 г. по описа на 01 РУ-СДВР на жалбоподателя. Именно по отношение на него е отказано снемането. Извършени са действия по проверка на искането, като са събрани документи от прокуратурата и полицейски органи. След приключване на проверката, директорът на СДВР е изготвил предложение за отказ от снемане, адресирано до директора на ГД НП. Въз основа на предложението и събраните доказателства, ответникът е издал процесната заповед. В този смисъл, ответникът не е допуснал нарушение на правилата.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че при постановяване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна.

По съответствие с материалния закон.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбите на ЗМВР, чл. 68, полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи. Полицейската регистрация е вид обработване на лични данни за лицата по ал. 1, която се осъществява при условията на този закон. Предвидено е и снемане на извършената полицейска регистрация, като съгласно чл. 68, ал. 6 от ЗМВР полицейската регистрация се сема въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

В настоящият случай, на жалбоподателя е направена полицейска регистрация № 20593/2006 г., извършена по преписка ЗМ № 1053/2006 г. по описа на 01 РУ-СДВР, тъй като същият е бил привлечен като обвиняем в досъдебно производство за

престъпление по чл. 195, ал.1, т.7, вр. чл. 194, ал.1 НК, приключило с одобрено от съда с протоколно определение от 10.03.2006 г. по н.о.х.д. № И-172/2006 г. на СРС споразумение. С одобреното споразумение жалбоподателят е осъден за престъпление от общ характер по смисъла на НК, на 11 месеца лишаване от свобода, изтърпяването на което наказание е отложено по реда на чл. 66 НК за срок от три години. Жалбоподателят е реабилитиран на основание чл. 88, ал.1 НК. От изложеното се установява, че не е налице нито едно от посочените по-горе законови предпоставки за снемане на полицейската регистрация на жалбоподател. Същият е осъден с влязла в сила присъда, доколкото последиците от определението, с което съдът одобрява постигнатото между страните в наказателното производство споразумение, са приравнени на тези на присъда. Т.е., регистрацията е извършена законосъобразно, спрямо лице, срещу които е започнало наказателно преследване за извършено умишлено престъпление от общ характер, съобразно чл. 66, ал. 1 от ЗМВР, отм., бр. 17 от 24.02.2006 г., но приложим към датата на полицейската регистрация. Извършена е в съответствие със закона и по смисъла на чл. 68, ал. 1 от ЗМВР. Наказателното производство не е прекратено, а е приключило с влязла в сила осъдителна, а не с оправдателна присъда, предвид изложеното по-горе за приравняване на споразумението на присъда, доколкото жалбоподателят се е признал за виновен в извършване на престъпление от общ характер.

На следващо място следва да бъде посочено, че в изброените в чл. 68, ал. 6, т. 1 - 5 от ЗМВР хипотези липсва като основание за заличаване на полицейската регистрация настъпила реабилитация. Касае до два различни правни института, които имат различни цели и съответно различни последици - реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако със закон или указ е установено противното, съответно полицейската регистрация цели обработване на лични данни за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността и е последица от извършване на противоправно деяние, за което законодателят предвижда налагане на предвидено в Наказателния кодекс наказание, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане от полицейската регистрация. В този смисъл е постоянната съдебна практика на ВАС на РБ по въпроса за реабилитацията и полицейската регистрация (Решение № 6439 от 16.05.2018 г. по адм. д. № 8352/2016 г., в отд. на ВАС; Решение № 9460 от 10.07.2018 г. по адм. д. № 10337/2016 г., в отд. на ВАС; Решение № 4156 от 30.03.2018 г. по адм. д. № 4191/2016 г., в отд. на ВАС; Решение № 23 от 03.01.2018 г. по адм. д. № 7800/2016 г., в отд. на ВАС; Решение № 15447 от 15.12.2017 г. по адм. д. № 4813/2017 г., в отд. на ВАС).

Следва да се посочи, че позоваването на жалбоподателя на разпоредбите на Регламент 2016/679 на ЕП и на Съвета е неоснователно, предвид наличие на специални правила разписани в Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета. Правото на общността не изключва възможността за обработване на лични данни в хипотезите, обсъдени по-горе, доколкото извършването на полицейска регистрация, както се посочи е вид

обработване на лични данни. Така в Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година изрично се предвижда, че директивата не възпрепятства държавите членки да определят операции по обработване и процедури за обработване в национални правила за наказателноправните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи, по-специално по отношение на лични данни, съдържащи се в съдебно решение или документация, свързани с наказателни производства, както и че за целите на предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията компетентните органи имат нужда да обработват лични данни, събрани в контекста на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретни престъпления, извън този контекст, за да достигнат до разбиране на престъпните действия и да установят връзки между различни разкрити престъпления. Действащата законова регламентация за заличаване на полицейската регистрация по ЗМВР не обуславя прекомерност на накарняването на личната сфера на лицата с полицейска регистрация в сравнение с другите лица, чиито лични данни се обработват в други информационни фондове на МВР, тъй като това нормативно разрешение отчита баланса между обществените и личните интереси. Предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност и обществения ред са възприети от законодателя като ценности, чието опазване обуславя правомерност на обработването на личните данни на лицата, осъдени за умишлени престъпления от общ характер, включително след настъпването на реабилитация, поради което мярката се явява пропорционална и не е в противоречие с правото на зачитане на личния и семейния живот, уредено с чл. 8 на ЕКЗПЧОС. Във връзка с твърденията на оспорващия, следва да се посочи, че съгласно чл. 27 от ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл. 68, се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

Предвид изложеното, АССГ, II отделение, 59-ти състав намира, че заповед № 3286з-4539/18.11.2019 г., с която началника на ГД НП е отказал снемането на полицейската регистрация № 20593/2006 г., извършена по преписка ЗМ № 1053/2006 г. по описа на 01 РУ-СДВР на Д. Ш. е правилна и законосъобразна и като такова следва да бъде оставена в сила, а жалбата отхвърлена.

По разноските:

На жалбоподателя не се дължат разноски.

Предвид изхода на спора, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. При определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ш., с ЛНЧ [ЕГН], роден в Р. М. срещу заповед № 3286з-4539/18.11.2019 г. на началника на ГД НП, с която е отказано снемането на

полицейската регистрация № 20593/2006 г., извършена по преписка ЗМ № 1053/2006 г. по описа на 01 РУ-СДВР на Д. Ш..

ОСЪЖДА Д. Ш., с ЕГН [ЕГН] и ЛНЧ [ЕГН], роден в Р. М. **ДА ЗАПЛАТИ** на директора на ГД НП сумата от 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: